

Димитър Подвързачов

Магаре и славей

Магарето, вървейки из гората,
съзря славейка сам между листата –
запря се под дървото
и рече: – Бре, да те забрави злото,
комай не съм се досега за тебе сетил,
нито пък съм те някой път сполетил
да чуя изнадезби твоя глас.
Все слушам, че те хвалят там по нас,
че с музика и ти се занимаваш
и доста фокуси продаваш.
Ала прощавай ме, певецо мил,
че досега не съм те преценил!
Знайш, толкова таланти и концерти,
маестровци и виртуози –
и... таквози...
Изобщо, като тебе нови, кой ги керти?
Но днеска, виж, късмета ти работи:
попей сега един откъслек кратък,
да видя знаеш ли какво е ноти
и контрапункт – и тъй нататък!...
Тогава славеят се поусмихна
и почна...
Мигом цялата гора затихна,
дървета, насекоми, птички,
влечуги, зверове, мушички,
унесоха се и замряха всички...

Славейко се прехласна, заизвива
безкрайни тръпни трели – чудни песни
за красота, за похот дива,
за младост, похабена в дни несвестни,
за ревност, за любов, за луди-млади,
за смърт, за рицарство и слава...
Но ето че тогава
магарето отдолу се обади:
– Достатъчно! Недей ме изморява!
Спри песента си, да не ми досади!
Сега аз имам цялостна представа
дали от тебе нещо става.

Не съм в особно възхищение –
зер, много слушал съм певци таквиз
но все пак точното ми мнение
търси във моя орган меродавен:
„Литературен маневрист“...

Така биде славейко обезславен...
Той секна песента между листата
и над ценителя си над главата
след като цвъкна –
разочаровано подхвъркна...

КРАЙ

Сканиране, разпознаване и редакция: Ивет Костова, 2007

Публикация:

100 шедеври на баснята

Подбор Банчо Банов

Предговор и бележки © Банчо Банов

Превод © КОЛЕКТИВ

Издателство „Народна култура“, София, 1983 г.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4018>]